

Cglas, pripisana id:
ju i računju se na temelju
oglašenog članka ili po dogovoru.
Nekoliko za predobjavu, oglase id:
taju se naputnicom ili polož
nim pot. Štedionice u Beču
na administraciju lista u Puli.
Kod naručbe valja točno oz
naci ime, prezime i najbližu
poštu predbrojniku.

Tko list na vieme ne primi,
neka je javi odpravnitru u
otvorenem pismu, za koji se
ne plaća poština, ako se izvana
napise „Reklamacija“.

Cekovnog računa br. 847849.

Telefon tiskare broj 38.

Izlazi svakog utorka i petka
o podne.

Nedeljski dopisi se ne vradaju,
ne podpisani nedeljsku,
ne nepraktični neprimaju.
Predplatiti se poštarnom stoj:
12 K za obće, 6 K za seljake,
6 K za 6-, odn. K 3- na
pol godine.

Izvan carstve više poštarna.
Plaća i utražuje se u Puli.

Po jedinstveni broj stoji 10 h. koli u
Puli, tali izvan iste.

Uredništvo se nalazi u ulici
Giulia br. 5 te prima stranke
osim nedjelje i svetkaka dan
od 11-12 sati prije podne.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu malo stvari, a novi loga sve poljubio“. Naroda poslovica.

Odgovorni urednik i izdavatelj Stipe Gjivić. — U nakladi tiskare J. Krmpotić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

Poziv na predplatu.

Nastupili smo prvo četvrtogodište
tekuće godine. Molimo učito za pod
mirbu predplate.

Tko nemisli više biti predplatni
kom, neka list jednostavno vrat
opazkom: „Neprima se više!“

Razkrinkali se sami!

Već se je činilo, da je pitanje o za
rodu sv. Jeronima u Rimu skicuto s dne
noga reda i da će preustrojstva toga za
voda uspešiti na temelju sporazuma sv.
Stolice i austrijskoga poslanstva u Vali
kanu, kad tamo opraviše ga opel na dnevni
ter bās oni, koji su sukob izazvali.

Nakon provale dalmatinskih bezkuć
nika u zavod sv. Jeronima prošloga mje
seca jula, složiše se nepristrani listovi u
tom, da provalnikom nebijaše do toga
stalo, da osvoje zavod za Dalmatince ili
da im je lebdo kakav užvišeniji cilj pred
vičima, već su ihli jednostavno zatim, da
sebe okoriste bogatom zaslubinom onoga
zavoda, da se na laku ruku dočepaju
uprave i novea.

Kasnije se izpostavilo, da bijaše ovo
sedino pravo tumačenje one bezsramne
provale — i ništa drugo.

Cim se je sv. Stolica nagodila sa aust
rijskom vladom gleda budućeg uredjenja
ona zavoda, stisnuće provalnici rep medju
noge. Oni ostaše silno razočarani kadno
uvidiše, da im talijanska vlast nemože
predati zavoda na temelju talijanskih za
kona o tudižih zavodih u Rimu.

Neko vrieme ostaše u zapēku, neu
sudjujući se više dirati u taj pogibeljni
osinjak. Zadnji njihov korak bijaše posre
doanje crnogorskog odaslanstva, koje se
je vratio iz Rima na Cetinje po onoj:

Martin u Zagreb, Martin iz Zagreba.

Osromoreni i razočarabi provalnici
stadoše se tada medju sobom crniti i gr
dit. Njihovi dotadanji prijatelji, tajni i javni podupirateli, stadoše ih javno u
listovih grđiti, da su pošli u boj proti
vlastniku zavoda lib iz pohlepe za nov
im i da nisu imali nikakve plemenite
misi i nakane.

Oni se stali braniti, i to jedni u rim
skih, drugi u tršćanskih listovih.

Glasoviti Šime Pjerotich, jedan od ko
jedaja onih herkuljnika, koji je sup
piso nekakov ugovor sa austrijskim po
slanikom kod sv. Stolice, prioblio je dne
1. t. m. u tršćanskom listu „Trieste“
pismo iz Rima, u kojem opisuje, kako je
malo crnogorsk konzul u Rimu Popovich
potvorene diplomatske spise, kojimi se je
bijelo kompromitirati talijanskog ministra
izvanjskih posala Prinetto-a austro ugars
kog ministra izvanjskih posala grofa Go
lučevskoga i kardinala Rampolla. Te
spise da je čitao Popovich Pjerotichu u
priusnosti kanonika Viticha, pukovnika
Brusel-a, gospode Manzoni, Guerci itd.
Ti spisi bijahu kasnije priobčeni u ma
jarskom listu „Pesti Nuplo“.

Priobčenje tih spisa da je izazvalo u
Rimu veliko ogorčenje, jer da onu gos
komu caru.

podin (Popovich) nije smio imati nikakva
posla sa tom na žalost smradnom slipe
rijom i jer zastupnici tudižih država nes
maju izravno sudjelovali u poslovinu ovako
ružnih.

Tom objavom u tršćanskom listu
hotio je Pjerotich opravdati sebe i svoje
zloglasne druge pred talijanskim občin
stvom u Austro-Ugarskoj zbog njihove ne
dosljednosti i izdaje talijanskih interesa.

Nu laž ne večera, tamo gdje
Tako se dogodilo sa objavom provalnika
Pjeroticha.

U glasili tršćanskih židova od dne
14. t. m. nalazimo naime izjave onih
osoba, koje su tobože prisustvovale čitanju
potvorenih spisa u kući crnogorskog kon
zula Popovicha.

Kanonik Vitich izjavlja prvi, da on
nije bio na spomenutom sastanku u kući
konzula Popovicha, niti znade za kakvo
čitanje potvorenih spisa. Njemu da bijaše
nasuprot ponudjena zatnata sveta novea
ako potvrdi svojim podpisom, da je čuo
navedeno čitanje g. Popovicha. On je tu
ponudu odbio sa prezirom izjaviv, da ne
može neisline podpisati.

G. Busel izjavlja u istom listu, da
on nije prisustvovao nikakvom čitanju niti
kakvo sjednici kod generalnog konzula
Popovicha ni sa Pjerotichem ni sa drugim
osobama od njega navedenimi. Pri
jatelj mu Popovich očituje, da je viest
o kakvom sastanku kod njega posve iz
mišljena.

Treći izjavljuje Renzo Manzoni, da
je viest Pjerotichevu o nekom sastanku
kod generalnog konzula Popovicha u Rimu
posve lažljiva, da on nije nikada čuo
kakvo čitanje diplomatickih spisa i da je
doznao od samog Popovicha, da je viest
o sastanku i čitanju tendencijozna i iz
mišljena.

Šime Pjerotich prioblio je nadalje u
listu „Trieste“ dne 8. janara t. g. dopis
iz Rima pod naslovom: „Tajno otkriće u
poslu sv. Jeronima u Rimu“, sadržaj jedne
moće cdposone „u ime odbora dalmatinske
naselbine u Rimu“ dne 10. septembra
1901. austrijskemu caru od gg.
grofa Tita Alacevicha, kanonika Ivana
Viticha i profesora Simunu Pjeroticha.

Rimski „Tribuna“ priobči u svo
jem broju od 13. t. m. brzojavku Š.
Pjeroticha, u kojoj izjavljuje, da je on
dopisnik lista „Trieste“, koji je prioblio
mobilu Dalmatinaca austrijskemu caru.
Molbu tu da je on sastavio i predao ju
Alacevichu, ali ovaj nije ju odpremio.
Odpisalo je nasuprot spomeniku, jednaku
onoj, sto bijaše predana talijanskom kralju,
papi, ministrom i talijanskim novinam.

Kolike vjerodostnosti zaslužuje taj
glasoviti Pjerotich, proizlazi odatle, što on
kao član dalmatinskog odbora i kao sa
stavljač molbe na cara austrijskog, nije
znao počekom janara t. g. da ona molba
od dne 10. septembra prošle godine ne
bijaše odasljana caru austrijskomu.

Njegov provalnički drug, nazovi grof
Alacevich objelodanjuje u rimskoj „L'
Italia“ pismu, u kojem nieče da bi bilo
kada odasljano spomenuto pismo austrij
skomu caru.

Užilo sada navedenog proizlazi jasno,
u kakvom se škripcu nalaze dalmatinski
provalnici, koje je vjerno opisao njihov
sumišljenik, talijanski zastupnik Bazilai —
o čemu drugi put više.

Predsjedničtvvo istar skoga sabora.*

Kako je poznato, cesar imenuje na
predlog vlade predsjednika i podpredsjed
nika sabora između biranih zastupnika.
Razne novine javiše, da je vlast već u
dogovoru sa dosadanjim predsjednikom
Campitellim, koji je izjavio, da će se
primiti predsjedničta, ako podpredsjedni
kom bude imenovan jedan njegov talij
anski ortak. Zadnjih šest godina podpred
sjednikom je bio čestiti hrvatski rodoljub
dr. Stanger, odvjetnik u Voloskom. Nije
ga nikada dopala zaduća, da ravna kojom
sjednicom, dotično da zamjeni predsjed
nika. Dr. Campitelli, koji je već star čovjek,
boji se, da bi ga ipak ta zaduća mogla
dopasti, a tada bi dr. Stanger bio pra
vedan i prama hrvatskog jeziku. Pominjao
da bi se sa predsjedničke stolice mogla
izuziti jedna jedina hrvatska rieč, muti
kalabrezku dušu dra. Campitella; pa za
to on stavlja vlasti onaj bezobrazni uvjet.

Ako smo ga bezobrannim označili, mislimo
da smo se poslužili vrlo blagim izrazom.
Vidi se, da talijanski Istre ne samo nisu
voljni popustiti, nego hoće da budu sve
odporniji proti najpravednijim zahtjevima
Hrvata i Slovenaca. Osim toga je vlast
dužna, da im uz koju bilo cijenu pribari
štovanje. Okolnost, da dr. Campitelli stavlja
vladi uvjet, pod kojom bi i podpredsjed
nik imao biti imenovan iz krila većine,
prava je uvreda za vlast, jer ako ne
drug, pokazuje uvjerenje dra. Campitella,
da bi vlast bila kadra nešto slična uči
nila. Ako odnosno na istarski sabor ima
pitana, o kojem je vlast dužna, da oz
biljno razmišlja, to je pitanje, kako da se
manjini omogući sudjelovanje u saborskom
radu i kako da se zapriče dosadanji iz
gredi i neredi. To se može na jedan jed
nini način: ako predsjednik vrši svoju
dužnost. Vlast je prama tomu dužna osi
gurati se, da će predsjednik svoju dužnost
vršiti, dužna je u tom smislu imati od
njega neosporiva jamstva.

Po našem shvaćanju pitanje je od
najveće važnosti, pa bi se čitavo hrvatsko
i slovensko novinство moralo šnjim jed
noglasno i jednočuo baviti, te vlasti
otvoreno i bez obzira govoriti. Mi mislimo,
da ćemo šutnjom pokazati neku mudrost
i neku diplomaciju. To su obziri koje
austrijska vlast nezna uvažiti. Ona ih
shvaća dokazom narodne naše dobroćud
nosti i popustljivosti, pa onda misli, da
može prama nama postupati bezobzirno.
Glas Hrvata i Slovenaca imati bi svoj
glas pridružiti takodjer svi češki čim
benici. Neka nam se ne zamjeri, ali mi ne
shvaćamo taktiku Slavena u Beču. Mi ne
ćemo da za nikim zaostanemo u priznanju
velike važnosti, koju imaju Česi i češki
stvar. Česima pripada prvenstvo i svaki
njihov zahtjev mi Hrvati i Slovenci dužni

* Običali smo još koncem minule godine,
da ćemo se svratiti na gornji članak, koji istinito
je odnosio se na našem saboru, pak ga eto sada s
malom promjenom iz „Hrvatske“ priobčujemo. Op
ured.

čušnoga, da tako postigne čim značniju vrednost. Za teži slučaj nada se vlađa; da će dobiti u sobranju potrebitu većinu za sklopilje zajma, premda će Karavelov sa drugovi moralni, da ostane nepristupljivo. U vladinih krugovih drže, da je novinarska skupina pripravna uz nekoje promjene sklopiti zajam sa kneževinom.

Rusija. Iz Moskve javljaju, da je takođe ruskog građanstva ogorčeno protiv njemačkim trgovcima radi pozataog progona Poljaka u Pruskoj. Za božićnih blagdana da su njemački trgovci vrlo lošo trgovali. Proti njemačkim trgovcima da agitiraju poljski djaci onog sveučilišta, koji da obilaze ruske gradjane nagovaraju ih, da nekujuju od njemačkih trgovaca, kojih da imade velik broj u Moskvi. I mali obrtnici grada Moskva da nenuaruju potrebite stvari u Njemačkoj, kao da sada već kod drugih naroda. Petrogradski listovi pripoveduju, da je car Nikola posao kao božićni dar kralju Meneliku krasnu zbirku različitog oružja velike vrednosti. Oružje to, da su izradili najbolji russki umjetnici. To dragocjeno oružje cene na 30.000 rubala. Na svakom maču nalazi se napis: Njeg. Velič. car Nikola II. Njeg. Velič. negušu Meneliku II.

Njemačka. U pruskoj zastupničkoj kući obrazložio je poljski zastupnik Jazdewski svoju interpelaciju u poslu progona Poljakah u Poznanju. Među ostalim rekao je on, da Poljaci u Pruskoj imaju pučku školu bez narodnog jezika, što se neće u citavom prosvjetljenom svetu razumjeti. Kakva je to vjerouanka, reče, koja se nauča batinom u ruci i krvavim brazdama? To nazivlje poljsko pučanstvo a s njim i sav prosvjetljeni svet divljačtvom. Država nije krvnik, a vladar nije stvorio vjere. Poljski roditelji u Vrzesnu molili su ponizno, da se oni propisi ublaže, jer njihova djeca nerazumiju doštano njemački. Kad im bješa molba odbijena, zabranili su svojoj djeci odgovarati njemački. Pa što se je dogodilo? Četrnaestero djece kažnjeno je tjelesno. A zašto? Jer su poslušali svoje roditelje.

Mjestne:

Novi odbor „I. Istarskog Sokola“ nastavio se ovako: Luka Krž, starosta; Ante Mezulić, podstarosta; Aleksa Kandušer, tajnik; Jerolim Dominik, blagajnik; August Žunić, upravitelj.

Pišu nam iz mjesto: „Unio Catholicus“, osiguravajuće društvo proti požaru, tuči, itd. raspusteno je radi velikih gubitaka koje je imalo. Da osiguranici ne tripe škede preuzela su neka druga društva izplatila da sada još ne likvidiranih škoda, a do 15. februara o. g. valja da osigurani priskrbe gdje će se drugamo osigurati. Upozorujemo bivše osiguranike prestajecg društva „Unio Catholicus“ a osobito crkvena upraviteljstva, da se osiguraju kod domaćih naših društava. „Banka Slavija“ mnogogodišnjim svojim radom postigla je takav uspjeh, da je po važnosti drugo uzajamno društvo u Austriji, a sada „Croatia“ mladom energetjom objeće, da će inođe postići na polju osiguranja. Podejmimo njih mjesto tudiših društava.

Čuvajte djecu od nesreće. Ovoga tjedna slučio su se dve grozne nesreće u Puli. Pred dva dana kako se izpeka malo kćerke Ivane Kozlović u Šijani, te se sada bori smrću u mjestnoj bolnici. Prekručer na večer pako u ulici Campo Marzio izgorjelo je diele nekog Sušteršića, u kratko vreme dok mu je mati bila pošla doneti vode. Na oprez dakle matere, pazite djecu od nesreće!

Pokrajinske:

Veleč. g. Vrbka — pozor! Najnovije glasilo biskupskega ordinarijata u Trstu, židovsko-liberalni, „Piccole“ donaša u svojem večernjem izdanju od dne 14. t. mj. dopis iz Lanišća (pardon: Nilina), kojim napada bezobrazno na tamošnjeg župičkog upravitelja veleč. Vrbku, da zanemaruje svoje svećeničke dužnosti, da zapušta župu,

da ga mora narod čekati itd. Mi znamo iz koje tvornice dolazi onaj pogrdni dopis, te smo uvjereni, da iz njega negovori drugi nego li strast, osveta i mržnja. Ali laži-dopisnik znade vrlo dobro, kakav vježtar puše dans na biskupskom ordinarijatu u Trstu, pak pozivlje otvoreno preč. Petroniu, da dozove k pameti rečenog svećenika. Poznajovajući preč. biskupskog vjekara iz njegovog najnovijeg djelovanja u prilog talijansku i na štetu hrvatsku u ovoj biskupiji, osvjeđočeni smo, da će se on odazvali pozivu laniške propalice i da će na temelju židovskog klevetnika brzojavno pozvani na odgovornost. Radi toga upozorujemo veleč. g. Vrbku, da se pripravi na obranu proti klevetniku i njegovim zaštitnikom.

Dakle Niemac trščanski, biskup! U trščanskih svećeničkih krugovih drže kao gotovo, da će postati trščansko-koparski biskupom ravnatelj njemačkoga zavoda „All' anima“ u Rimu, preč. g. Nagl. Talijansko svećenstvo, da je s tom kandidaturom zadovoljno, jer da g. Nagl. govori savršeno talijanski, da nezna ni riječ hrvatsku ili slovensku, i jer da mu je mlijek najvrđi. Niemac nego li najmeđi Slaven. A slavensko svećenstvo ili slavensko pučanstvo? Za njih usrećujući nas sustav danas i nepita više!

Opot čuška zemaljskomu odboru Istre. C. kr. zemaljsko školsko vjeće za Istru bilo je prošle godine zaključilo, da se proširi sadanju jednorazrednu slovensku pučku školu u Lazaretu — kod Kopra u dvorazrednu radi previlegkog broja djece. St. zemaljski odbor u Poreču, po davnom svojem običaju — uložio je utok proti zaključku c. kr. zemaljskog školskog vjeća — jer se je radio o proširenju slovenske škole. Upravno sudiste u Beču zabacio je svojom odlukom od dne 3. oktobra 1901. utok sl. zemaljskog odbora u Poreču kao neutemeljen u zakonu. Ovu novu čušku može uvrstiti sl. zem. odbor u arhiv uz mnoge dosadašnje.

C. kr. zemaljsko školsko vjeće za Istru podiglo je dosadašnju četverorazrednu pučku školu u Kastvu na peterorazrednu, što bješa davnja želja tamošnjeg učiteljstva i pučanstva. Ujedno je sistemiširano jedno učiteljsko mjesto III. reda na istoj školi. Ova je u Istri jedina hrvatska petorazrednica, dočim imade talijanskih i višerazrednica u mnogih mjestih, a za manji broj školske djece, nego li ih imade u Kastvu.

Talijanska propaganda pod vjerskom firmom. Pišu nam iz Pazinčine: U Mletcima izlazi nekakav list „La difesa“, koji se hvali, da stoji na braniku vjerskih i socijalnih načela u duhu sv. Stolice. Ovih dana razasao je taj list bezbroj putova na predplatu, izlječi vez koji veže Mletke sa Istrom i Dalmacijom te drugimi talijanskimi pokrajnjima Austrije. Mi i Istri osjećamo na žalost još težko posljedice veza, koji je nekada vezivao Istru sa Mletcima, a da bi isti te vezove opet obnavljati, makar i putem novina na katališkom duhu! Novinama s takovim ciljem u našim kućama nema mesta.

Zakup pokrajinskog nameta na potrošarinu za god. 1902. eventualno i za god. 1903. i 1904. preuzeo je za porezni kolar labinski erarialni zakupnik Petar Brunetti, a za mjestnu občinu Dubašnicu erarialni zakupnik Pavao Kremenić iz Malinske. Pobitanje nameta na potrošarinu za porezni kolar Pule izruceno je odnosnoj zadruzi potrošara za istu svotu koja bijaše utančena sa erarom.

Javna predavanja o živinogostvu u Podgradskom kotaru započeti će dne 16. janara u Podgradu. Ta predavanja odlučena su uslijed maredne ministarstva poljoprivrede, koje je doznačilo u tu svrhu svoju podršku. Predavanja držati će c. kr.

kotarski živinar g. Ramiro Cella iz Voskog. Ta predavanja dijeliće ovako:

1. o zdravoslovju domaćih životinja u obće; o gradnji štala, o gojitbi, krmu;
2. o zdravoslovju raznih domaćih životinja obzirom na njihove prednosti;
3. gojiba goveda;
4. gojiba ovaca;
5. gojiba krmaca;
6. gojiba konja i konjoslovije;
7. prva pomoć i pogibeljno liečenje;
8. poduka o načinu krmiljenja i poduku o krmu;

9. kušne bolesti i živinarsko-redarstveni propisi; trgovina sa životinjom, jamstvo itd.

U tu svrhu određeni su slijedeći dnevi:

U Podgradu:

dne 16. janara 1902. od 2—4 sati po popne;

dne 31. janara 1902. od 9—11 sati u jutro;

dne 14. febrara 1902. od 9—11 sati u jutro;

dne 28. febrara 1902. od 9—11 sati u jutro.

U Jelsanah:

dne 23. janara 1902. od 10—12 sati o podne;

dne 3. febrara 1902. od 10—12 sati o podne;

dne 17. febrara 1902. od 10—12 sati o podne;

dne 6. marca 1902. od 10—12 sati o podne.

U Materiji:

dne 27. janara 1902. od 2—4 sati po podne;

dne 6. febrara 1902. od 2—4 sati po podne;

dne 20. febrara 1902. od 2—4 sati po podne;

dne 3. marca 1902. od 2—4 sati po podne.

Na Muna h:

dne 30. janara 1902. od 2—4 sati po podne;

dne 13. febrara 1902. od 2—4 sati po podne;

dne 27. febrara 1902. od 2—4 sati po podne;

dne 13. marca 1902. od 2—4 sati po podne.

Ova će predavanja zaista pomoći našim seljakom, da poboljšaju svoje životinje. Valjalo bi, da se pri tom neostane, već da se nastavi i buduće zime. Novac u to potrošen, biti će plodonosno uložen. Osim toga treba, da se vlada pobrine i za izložbu životinja bar svake druge godine, kako je to već do sada predložila gospodarska zadruga za onaj kotar.

Iz Opatijske pišu nam početkom l. g.: Koncem prošle godine imala je čitaonica „Zora“ svoju godišnju glavnu skupštinu. Dosadašnji predsjednik gosp. Fiumi mi pozdravio je u lijepom govoru prisutne članove i zatim se je izabran predsjednik izvjesnog tajnika i blagajnika prešlo na izbor novog odbora.

Premda su svši članovi želili, da se vodstvo naše čitaonice pusti i u tekućoj godini u rukama njezinog dosadanđeg predsjednika, to ipak ovaj nije htio iz stanovnih razloga, te se je zahvalio na časti i povjerenju i predložio članovima predsjednikom g. Viktoru Cara-Eminu.

— Taj predlog bje jednoglasno prihvoren. Isto tako bijahu jednoglasno izabrani tajnik i blagajnik, i to tajnikom g. Julijom Miran, a blagajnikom g. Augustom Rajčićem. — Mi smo ovim izborom veoma zadovoljni i ako je naša čitaonica do sada napredovala, ona pod novom upravom po gotovo neće zaostati; to nam jamči gospodarica.

Iz drugih krajeva:

G. Adolf Srb, urednik pravke „Politik“ slavio je dne 12. t. mj. svoju 30. godišnjicu novinarskoga djelovanja kod rečenog lista. Tim povodom šaljemo i mi g. svećaru iskrene čestitke!

Vjenčanje nadvojvodkinje Jelisave Marije.

Sadrži se konačno ustanovljeno, da će se nadvojvodkinja Jelisava Marija vjenčati s princem Ottom Windischgrätzom na 27. o. m. Na dan vjenčanja bit će nadvojvodkinjino dvoranstvo razpušteno. Nadvojvodkinjine dvorske gospodje i služi sluge bit će umirovljeni, dotični će mladići biti uvršteni u druge dvorske službe. Samo dve komorkinje, koje su od nadvojvodkinjina djetinstva bile u njezinoj okolini, bit će, doduše, umirovljene, ali će one stupiti u privatnu službu kod nadvojvodkinje. Na dan vjenčanja bit će također nadvojvodkinjine odaje, što se nalaze u carskom dvoru, napustene, te će se po svoj prilici već u svibnju ove godine u njima nastaniti nadvojvodkinja Marija Valerija, koja se kani radi nastarije svoje djece preseliti iz Welsa u Beč.

Englezka odšteta Hrvatom, koje odgonaše silom iz Transvaala. Naši će se čitatelji sjećati kako je englezka vlada na počeku rata u južnoj Africi od tamo protjerala mnogo radnika a medju njima i više Hrvata. U našem listu bješa oštrino opisano kako su naše radnike u južnoj Africi pohvatili i silom strpali u željnice, pak u parobrod, i koliko su oni prognanici na putu pretrpjeli. Medju prognanicima iz Hrvatske bješa ih najviše iz hrvatskog primorja i to iz cirkveničkog i novljanskog kotara. Oni prognanici obavešteli hrvatsku vladu u Zagrebu o svemu, što se je šnjima dogodilo. Hrvatska vlada obratila se je na to da c. kr. ministarstvo izvanjskih posala u Beču sa molboin, da bi ono posredovalo kod englezke vlade u Londonu, kako bi hrvatski podanici dobili odštetu za gubitke i štete, koje su onim izgonom pretrpjeli. Ministarstvo izvanjskih posala zauzeo se je za hrvatske i druge austrijske podanike. Mješovito povjerenstvo, koje se je sastalo na poziv englezke vlade u Londonu, odlučilo je, da se dade primjereno odštetu prognanicima iz Europe, a medju ovim i hrvatskim podanikom. Ovi poslednji dobili će u ime odštete svotu od 131.621 maraka. Taj novac stigao je hrvatskoj vladi u Zagrebu. Ova je poslala u Cirkvenicu sroga tajnika g. Radovana Partaša, koji je dne 11. t. m. ondje obdržavao ročište sa izagnanicima, da se ustanovi, koliko je koji štete imao. Kako pišu hrvatski listovi biti će u svemu odštećeno 52 izagnanika iz Hrvatske. Pošto su ovi izagnanici primili bar neku odštetu za pretrpljenu štetu, očekujemo, da će ju dobiti i oni naši zemljaci, koji su istodobno sa braćom iz hrvatske izagnani bili iz Transvaala.

Kako se spava prema zahtjevom zdravlja? — Držanje tiča u snu djeluje neposredno na djelatnost srca, pluća i probavila. — I držanje tiča u budućem stanju ovisi u mnogom pogledu od položaja kod spavanja, koje sačinjava našega života. — Uvjek bismo morali spavati tako, da ležimo na desnoj strani. — Tičlo mora biti posve pruženo, a glava nešto unatrag uzbuđena. — Ljevu ruku imali bi po mogućnosti držati unatrag, jer se time olakšavaju kretanje pluća. Kad težimo na lijevoj strani, uznenimijemo srce dosadnim pritiskom, a ono bi po mogućnosti moralo biti slobodno. — Ne spavajmo nikad s rukom pod glavom ili sa sgrivenim nogama, jer to otežava koljanje krv. — Jednako je zlo ležati potrusku jer time stresnjujemo srce i probavila. Sto je justuk niži, to je bolje. Visoki justuci prisile vrat u takav položaj, da je kuta između glave i vrata odviše male ili neobičan. Pretnoge osobe imaju obiljeđa od upotrebljavanja previsokih justuka. Brzo se naviknemo takovome položaju, a možemo se te navike riešiti samo tako, da visinu justuka po malo snizujemo. — Nije dovoljno da sobu zračimo prema vjetru i u jutro. — Zrak bi imao kroz sobu strujiti danju i noću, makar i malom strujom. Kraj posleje nesmijemo trpit zastora i jer se na njima sa-

